

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Idrætsudøveres brug af præstationsfremmende stoffer truer i alvorlig grad idrættens etiske værdier, herunder den grundlæggende forudsætning om, at deltagelse i idrætskonkurrencer skal ske på lige vilkår uden brug af uærlige metoder. Hertil kommer, at mange dopingmidler og -metoder rummer væsentlige helbredsmæssige risici.

I dag er doping ikke kun et problem inden for idrætten, men optræder også i forbindelse med fitness- og motionsaktiviteter i en række andre miljøer. Incitamenterne er meget store til at skyde genveje til resultater såvel i idrætten som for fitness- og motionsaktiviteter. For idræts- og motionsaktive er der opstået flere nye miljøer, der kan skabe betingelser for individuel eksperimenteren med forskellige dopingmidler og -metoder.

På det grundlag ønskes statens ansvar for bekæmpelsen af anvendelsen af doping lagt i lovfæstede rammer.

2. Baggrund for lovforslaget

Gældende lovgivning

Til opfyldelse af Den Europæiske Anti Doping Konvention har Folketinget vedtaget loven om forbud mod visse dopingmidler, som senest er revideret ved lov nr. 69 af 04/02/2004, og som administreres af Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Loven forbyder i korte træk fremstilling, import, eksport, forhandling og besiddelse af dopingmidler, medmindre der er tale om anvendelse til sygdomsforebyggelse eller -behandling eller til videnskabelige formål. I lighed med loven om euforiserende stoffer regulerer loven om forbud mod visse dopingmidler ikke selve anvendelsen af de af loven omfattede midler. Anvendelse af dopingmidler har dog i idrætten gennem en lang årrække været ramt af disciplinære sanktioner fastsat af idrætsorganisationerne selv.

Internationale aftaler

De tre vigtigste internationale forpligtende aftaler, som er et resultat af det internationale samarbejde om dopingbekæmpelse, er Europarådets Anti Doping Konvention, World Anti Doping Code og Copenhagen Declaration on Anti Doping in Sport.

Europarådets Anti Doping Konvention, som regeringen ratificerede i 1989, forpligter regeringerne til effektivt at gå ind i arbejdet med at bekæmpe doping, herunder at begrænse tilgængeligheden af dopingmidler, at gøre støtte til idræt afhængig af en effektiv dopingbekæmpelse og at støtte oplysning om doping. Danmark har endvidere i 2002 tiltrådt en tillægsprotokol til denne konvention, som pålægger regeringen også at bidrage til det internationale samarbejde om dopingbekæmpelse uden for Europa.

World Anti Doping Code er de internationale idrætsorganisationers fælles grundlæggende regelsæt for dopingbekæmpelse, som blev vedtaget på Verdensantidopingkonferencen i København i marts 2003. World Anti Doping Code, som alle de olympiske idrætsgrenes specialforbund siden har tilsluttet sig, har til formål at sikre idrætsudøvernes fundamentale ret til at deltage i en dopingfri idræt og derigennem fremme de helbredsmæssige betingelser, retfærdighed og ligeberettigelse for verdens idrætsudøvere. World Anti Doping Code skal desuden sikre en ensartet, koordineret og effektiv dopingbekæmpelse på internationalt og nationalt plan med hensyn til kontrol, hindring og forebyggelse af doping. World Anti Doping Code er sammensat af

1. grundlæggende – herunder ufravigelige – regler om dopingkontrol, sanktioner, oplysning, forskning mv.,
2. internationale standarder og
3. anbefalede metoder for dopingbekæmpelse.

I henhold til World Anti Doping Code fastsættes der mindst én gang årligt en liste over forbudte stoffer og metoder, som fastlægger afgrænsningen af doping. Listen fastsættes af World Anti Doping Agency's – WADA's – styrende organer efter indstilling fra WADA's videnskabelige ekspertudvalg. Forinden WADA træf-